

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/117/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010642
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6711010642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní dňa 05. 11. 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Janette Nôtovej a prísediacich Anny Vojtekovej a Anny Pačekovej, v trestnej veci obžalovaného ml. K. J.W. O. I., stíhaných pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný 1) ml. K. J. V. K. Á. W. , nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom H., N.Á. XXXX/X,

Obžalovaný 2) K. K. X. R. Č. Í. J. , nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom H., Š. XXXX/XX,

Obžalovaný 3) E. K. O. W. T. X. R. I. J. Ý. , nar. XX. XX. XXXX vo U., trvale bytom H., I. XXXX,

s ú v i n n í ,

že

dňa 30. 06. 2008 v čase asi o 14.00 hod. v H., okres A., v časti zvanej N. H. spoločne fyzicky napadli poškodeného A. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H., S. Č.. XXXX/X tým spôsobom, že po tom, čo prišli na uvedené miesto, obvinený K. K. povedal A. K., aby sa vyzliekol, čo poškodený odmietol, následne ho začali udierať päšťami do oblasti hlavy, tváre, krku, trupu, čím mu uvedeným konaním spôsobili ťažkú formu pomliaždenia tváre bez poškodenia zraku, pomliaždenie oboch očných gúl s obojstranným podspojivkovým krvácaním, obojstranné krvácanie do okoloočnicových oblastí s masívnym opuchom viečok, prasklinu kostry nosa v ľavom nosovom krídle, tržnú ranu na ľavom dolnom viečku, vyrazenie dvoch zubov, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudnej chrbtice a dierkovej chrbtice, pomliaždenie prednej brušnej steny, odreniny kože predkolení obojstranne v dolných častiach oboch predkolení, ktorí si podľa znaleckého posudku vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní troch týždňov,

t e d a

-spoločným konaním, v úmysle spáchať trestný čin dopustili sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

č í m s p á c h a l i

-zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona.

Zato sa odsudzujú

Obžalovaný 1) ml. K. J.Á.

Podľa § 155 ods.1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods.2, 3, § 117 ods.1, § 41 ods.1, 2, § 42 ods.1 a § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ a § 50 ods.1 Tr. zákona a § 119 ods.1 Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a určuje sa skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona zrušuje sa výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT 28/2014 zo dňa 15. 03. 2014, právoplatný 15. 03. 2014 a to trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka. Výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 93/2014 zo dňa 02. 07. 2014, právoplatný 25. 07. 2014 a to trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokovo a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2013 zo dňa 25. 07. 2014, právoplatný 25. 07. 2014, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný 2) ml. K. K.

Podľa § 155 ods.1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods.2, 3, § 117 ods.1, § 41 ods.1, 2, § 42 ods.1 a § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ a § 50 ods.1 Tr. zákona a § 119 ods.1 Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a určuje sa skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona zrušuje sa výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2013 zo dňa 15. 01. 2014, právoplatný 01. 02. 2014 a to trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok a výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 41/2011 zo dňa 14. 02. 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To 41/2014 zo dňa 25. 06. 2014, ktorým bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný 3) ml. E. K.

Podľa § 155 ods.1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods.2, 3, § 117 ods.1, § 41 ods.1, 2, § 42 ods.1 a § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ a § 50 ods.1 Tr. zákona a § 119 ods.1 Tr. zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a určuje sa skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje sa výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen 5T 88/2013 zo dňa 11. 09. 2013, právoplatný 23. 11. 2013 a to trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku súd poškodených VŠZP, a. s., krajská pobočka Banská Bystrica, Skuteckého 22, Banská Bystrica, IČO: 35 937 874 a A. K., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H., S. Č.. XXXX/X odkazuje so svojimi nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Zvolen podala na tunajšom súde dňa 20. 09. 2011 obžalobu proti mladistvým K. J., K. K. a E. K. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 Tr. zákona.

Súd na verejnom zasadnutí dňa 30. 01. 2012 predbežne prejednal obžalobu, na ktorej súd prijal podanú obžalobu a nariadil vo veci termín hlavného pojednávania. Na hlavnom pojednávaní všetci traja obžalovaní zhodne prehlásili, že sa vo veci cítia byť nevinní.

Obžalovaný ml. K. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní, že dňa 30. 06. 2008 sa stretol s K. K., že idú vonku. Na stretnutie zobral aj fľašu červeného vína o objeme asi 1 l. Asi po polhodinke k nim prišiel aj E. K. a začali sa rozprávať. Boli na lavičke pri kultúrnom dome v H.. Okolo 14.00 hod. týmto miestom prechádzal aj poškodený K., ktorého z videnia poznal. Pristavil sa pri nich a začal sa na nich zvláštne dívať. Keď sa ho spýtali, kam sa vybral, povedal, že ide do obchodu. Keďže však stále pri nich stál, všetci traja išli od neho preč, šli smerom k pošte a vtedy si obžalovaný všimol, že poškodený ide za nimi. Povedal mu, nech za nimi nejde a dá im pokoj. Pokračovali všetci traja ďalej a prešli cez most cez rieku Slatinu až do N. H.. Tam je taká čistinka, kde sú gauče, tu si sadli a prišiel za nimi aj tento K.. Keď sa ho spýtal, že prečo išiel za nimi, on len povedal „no“ a ako k nim prišiel, tak si sám dobrovoľne stiahol nohavice. Na to K. K. chytil obžalovaného za ruku a povedal, že nech idú preč a vtedy poškodený K. udrel K. do pleca dáždnikom. Preto mu K.Č. dal jednu facku otvorenou dlaňou, na to sa poškodený pozrel na obžalovaného J.Á. a aj on mu dal jednu facku otvorenou dlaňou. Potom sa všetci traja, teda obžalovaní J., K. aj K. rozbehli dole kopcom až ku panelákom. E. K. šiel domov, obžalovaný J.Á. s K. zostali na ihrisku a potom sa rozlúčili. Obžalovaný šiel k svojej starkej a K. šiel domov. Na schodoch stretol políciu, ktorá ho hľadala a dozvedel sa, že poškodený K. toto hlásil na políciu. Svoje konanie oľutoval, pretože sa až neskôr dozvedel, že K. je telesne postihnutý. Predtým poškodeného nepoznal.

Obžalovaný ml. K. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sedeli spolu s J. a K. na lavičke a šiel okolo poškodený, pristavil sa pri nich, pozdravili sa, poškodený tam však zostal stáť, preto sa zdvihli a odišli. Poškodený šiel za nimi, niekde pri pošte mu hovorili, nech ide preč, ale on stále šiel za nimi. Prišli na N. H. a tam sa poškodený pred nimi vyzliekol, mal na sebe čierne tangáče. Chceli odísť, ako povedal J., že idú preč, poškodený ho udrel dáždnikom, tento dáždnik mal poškodený so sebou a na to mu dal obžalovaný facku a následne aj K. J. mu dal facku, potom ušli. Bolo to preto, že sa s takouto situáciou ešte nestretol, poškodený si dal dole nohavice, preto obžalovaný uviedol, že sa zľakol, že je to nejaký úchyl. Poškodený nič nehovoril. Uviedol, že vtedy nevedel ako reagovať na takúto situáciu, poškodeného poznal len z videnia, dovtedy sa spolu nerozprávali. Na výzvu, aby uviedol, keď v prípravnom konaní dňa 06. 04. 2009 (čl. 45) vypovedal, že aj E. K. sotil do poškodeného a tento spadol na zem, obžalovaný povedal, že s odstupom času si už na túto okolnosť nepamätá.

Obžalovaný ml. E. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď boli spolu s J. a K. na lavičke, prechádzal okolo nich poškodený K. a pozdravil sa im, tak ho odzdravili. V tom čase obžalovaný nepil. Išli smerom k pošte a poškodený ich sledoval, následne šli do N.J. H., kde zostali stáť. Poškodený prišiel za nimi a z ničoho nič si vyzliekol nohavice, zostal v čiernych kožených tangáčoch. Chceli odísť a ako sa pohli, že ho obídu, on stál na chodníku pred nimi, tak udrel K. dáždnikom, na čo ho udrel K. a potom aj J. a následne všetci odtiaľ ušli preč, zľakli sa tej situácie, že sa poškodený vyzliekol. On sám sa poškodeného ani nedotkol. Oni K. žiadnym alkoholom nenúkali, ani ho nenavádzali, aby sa vyzliekol. Keď si poškodený dal dole nohavice, vtedy si obžalovaný pomyslel, že ich chce všetkých troch znásilniť. Na otázku ako si potom vysvetľuje zranenia poškodeného zistené v rámci trestného konania, obžalovaný uviedol, že tam bol taký terén, že poškodený mohol spadnúť a zraniť sa.

Poškodený A. K. pred súdom vypovedal, že keď šiel v jeden deň po H., stretol obžalovaných. Chcel ísť do obchodu, oni sa ho spýtali, kam ide a spýtali sa či nepôjde s nimi do N. H.. Tam ho šikovali tak, že boli okolo neho a tlačili ho. Hovoril, že tam nechce ísť, ale oni na tom trvali a takto prišli až do N. H.. Vtedy mu povedal obžalovaný K. (pozn. sudkyne - na hlavnom pojednávaní však poškodený ukázal na obžalovaného J.), aby sa vyzliekol a driapal mu košelu. To sa mu však nepodarilo. Potom mu kázal, aby si oblečený ľahol na gauč, ale ho neposlúchol. Potom ho začali biť a to najskôr K.Č. (pozn. sudkyne - poškodený ukázal na obžalovaného J.) a potom ho ešte bil aj J. (pozn. sudkyne - poškodený označil obžalovaného K.). Potom ešte nahovorili aj K., ktorého poškodený poznal po mene a ten ho udrel rukou do oka. Tí ďalší dvaja ho bili do bezvedomia rukami, päšťami aj kopali do neho. K. bol povyše a bil ho len potom, keď tí dvaja ďalší prestali, ale udrel ho len dva krát päšťou. Poškodený bližšie popísal a ukázal, že obžalovaný K. ho bil päšťami, udrel ho do oka a do nosa a tiež po väzoch, aj ho kopal do nohy, do krížov, aj do brucha. Oni pri tom hovorili „znásilniť.“ Toto kričal K. (pozn. sudkyne - poškodený ukázal na obžalovaného J.). Počas bitky bol v bezvedomí, pamätal si, že mu vybili zuby, to urobil K. päšťou, ten mu aj zlomil nos. On ich videl ako si potom umývali v potoku ruky, chcel sa postaviť, ale sa mu nedalo, nevidel na jedno oko, jednu stranu mal opuchnutú. Oni sa vrátili a znovu ho zbili a to K. a J.. Bili ho päšťami, potom odpadol a keď sa prebral, už tam neboli. Zdvihol sa a šiel domov. Cestou domov ho videli ľudia, čo sedeli v krčme vonku, v obchode vtedy robila pani D., ale tá nebola v obchode, ale šla na bicykli z J.. Otec ho doma ani nemohol poznať a ihneď volali policajtov. On ich na hlavnom pojednávaní pomenoval podľa toho, ako sa mu predstavili v tej hôrke. Pokiaľ bol poškodený konfrontovaný s výpoveďou z prípravného konania, kedy uvádzal, že ho do tej hôrky zatlačil K., uviedol, že to bolo tak, že najskôr ho tlačil jeden, t. j. K. a potom aj J.. K. sa len smial a nič nerobil. Ďalej bol poškodený konfrontovaný s výpoveďou z prípravného konania, kedy neuvádzal, že ho K. bil. Poškodený na hlavnom pojednávaní zotrval na tom, že aj K. ho bil v tej hôrke, avšak druhý krát, keď sa vrátili, ho už K. nebil, len tam stál. Poškodený uviedol, že na túto výpoveď ho nikto nenavádzal. Poškodený ďalej uviedol, že si pred obžalovanými nohavicami nestiahol, nenesí kožené spodné prádlo. Nie je pravdou, že by ho J. a K. udreli iba raz. Fotografie, ktoré sú doložené v spise sú z kritického obdobia, fotil ho brat telefónom.

Svedok K. starší - otec poškodeného uviedol, že jeho syn A. býva spolu s ním v jednej domácnosti, je duševne postihnutý, má diagnostikovanú strednú debilitu, nie je však zbavený svojprávnosti, má vydaný občiansky preukaz. Chodí k psychiatrovi MUDr. A. z A. a ešte jedna lekárka zo Zvolena. V čase skutku okolo 14.00 hod. syn odišiel z domu, šiel do predajne potravín na nákup. Okolo 16.00 hod. sa syn vrátil, bolo na ňom vidno, že je zranený, mal opuchnutú tvár, bol zakrvavený, tržnú ranu pod ľavým okom, mal vyrazené zuby, krvácal z nosa aj z úst. Celý bol špinavý od blata, ihličia a listov. Ihneď telefonicky privolal lekársku pohotovosť. Syn mu povedal, že ho dobili traja mládenci z H., z ktorých poznal po mene E. K.. Vrazil, že bol dvakrát pri tej bitke v bezvedomí. Po príchode záchranky bol ošetrovaný a prevezený do nemocnice do Zvolena a následne hospitalizovaný tri dni. Potom bol prepustený do domácej liečby. Po uvedenom skutku sa syn bál vychádzať z domu a bol odkázaný celkom na jeho pomoc ako rodiča. V čase skutku bol PN, ale mal povolené vychádzky. Od fyzického útoku trpí aj poruchou zraku. Nevedel si vysvetliť, prečo ho obžalovaní fyzicky napadli, pretože syn vôbec nepožíva alkoholické nápoje, nefajčí, nie je konfliktný typ, žiadne spory nevyhľadáva, skôr je bojzlivej povahy. Vo veci si uplatnil nárok na náhradu škody podľa znaleckého posudku a náhradu za lieky. Syna sám odfotil doma na mobile a dal si fotku vytlačiť. Ďalej svedok uviedol, že väčšinu času poškodený je doma s mamou, vonku chodíva najviac na pol hodinu nakupovať. Odvtedy chodí však len s dozorom. On sám syna nikdy nenahováral, ako v tejto veci vypovedať.

Svedkyňa J. I. - stará matka obžalovaného J. vypovedala, že v tom čase sa starala o vnuka, pretože jeho matka pracovala v Rakúsku. Keď prišla z práce, povedali jej susedia, čo sa stalo, že dobili poškodeného. Večer si sadla s vnukom a aj s jeho mladším bratom a rozprávali sa, vtedy sa jej vnuk priznal, že to bol on. Hovoril, že sedeli pred panelákom na lavičke, poškodený k nim prišiel, obťažoval ich a šiel za nimi, kde sa začal vyzliekať a ukazovať sa. Oni sa zľakli a udreli ho. Vtedy mu vysvetlila, že čo má poškodený za chorobu, mrzelo ju, čo sa stalo a keď stretla matku poškodeného, ospravedlnila sa jej. Poškodeného po skutku nevidela. Svedkyňa uviedla, že s vnukom nemala žiadne problémy, bol tichý, kľudný, poslušný, ani v škole nemal problémy. V tom čase voči nemu neprebiehalo žiadne trestné stíhanie

Svedok K. K. - otec obžalovaného vypovedal, že syn mu o skutku povedal toľko, keď boli v N. H. s J., že ich poškodený otravoval, že sa tam povyzliekal a že potom syna klepol dáždnikom, na to mu on strelil zaucho a ušiel stade. Svedok ďalej poukázal na to, že poškodený aj so svojou mamou prišli do obchodu, kde pracuje jeho manželka, kde sa predáva luxusná spodná bielizeň a ten chlapec si tam

preberal nohavičky a slipy a mama sa s ním vadila, aby šiel preč. V tom čase po dvoch dňoch na tom chlapcovi nevidel nijaké opuchy hlavy. Synovej verzii verí, nakoľko mu dôveruje. Syn mu hovoril, že niečo také nezažil, keď sa ten chlapec povyzliekal, povedal mu, že ho konanie mrzí. Na otázku súdu, prečo o spodnej bielizni nevyповedal v prípravnom konaní svedok uviedol, že to hovoril, ale mu povedali, že to nie je podstatné.

Svedok S. K. - otec obžalovaného vypovedal, že sa o skutku dozvedel, keď bol predvolaný na políciu a bolo mu povedané, že chlapci poškodeného dobili. Svedok poukázal na to, že už na polícii bolo zdôrazňované, že jeho syn poškodeného neudrel a toto mu potvrdil aj syn. So synom nemá žiadne výchovné problémy. Syn mu o skutku hovoril, že poškodený prišiel za nimi, začal sa vyzliekať a keď zatlačil na syna, aby povedal či poškodeného udrel, povedal mu, že nie. Bol presvedčený, že by mu syn povedal, keby tí druhí dvaja poškodeného nejako brutálne zbili, nič také mu nepovedal, preto bol prekvapený, že prišlo takéto obvinenie. Svedok tiež potvrdil, že otec poškodeného vbehol do obchodu, kde robí jeho manželka a robil krik, že dobili jeho syna. Rovnako pred políciou robil krik. Ďalej svedok uviedol, že s ním prišla svedkyňa K., ktorá chce vypovedať a videla, ako šiel poškodený za tými chlapcami.

Svedkyňa K. K. uviedla, že v deň skutku pracovala v predajni a videla K. aj J. a za nimi videla ísť K.. Iných nevidela. Upútalo ju, že poškodený šiel tým istým smerom ako K. a J.. Tí chlapci šli cez cestu popod predajňu a K. šiel za nimi s nejakou taškou s odstupom cca 2 metre. Utkvelo jej to v pamäti, lebo ho pozná a vie, že je zaostalý. O tomto sa rozprávala s pani K. a vybavila si, že videla ísť poškodeného a povedala jej to. Ona na to nič neuviedla, len po dedine sa hovorilo, že poškodený bol dobitý. K poškodenému a vyjadřila, že tohto pozná z obdobia, keď predávala v predajni, chodil si tam nakupovať kondómy a lubrikačné gély. Stalo sa, že zostal stáť pri pokladni a kolegyňa sa ho bála, na čo jej povedala, aby ho len poslala domov. V tom čase 3-4 roky dozadu chodil poškodený sám, teraz už stále chodí s mamou. Po skutku poškodeného vôbec nevidela. Nezažila, že by bol poškodený agresívny.

Svedkyňa O. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si pamätá, že v uvedený deň bolo poobede, po daždi. Šla domov od rodičov na bicykli a stretla poškodeného pred bránou ich domu, pozdravili sa a spytovala sa ho, skade ide. Videla, že mal pripuchnuté oko a hovoril, že ho dobili. Spýtala sa ho či je niekto doma, povedal, že áno, tak svedkyňa šla ďalej. V tom čase bola v situácii, keď bola po smrti syna, preto sa týmto veľmi nezaoberala a s odstupom času si už bližšie detaily nepamätá. Následne svedkyňa nahliadla do fotografií (čl. 350, 351) doložené otcom poškodeného či takto mohol vyzerat' poškodený, svedkyňa si s odstupom času na to nepamätala. K rodine poškodeného uviedla, že sa jedná o normálnu rodinu, keď sa stretnú, pozdravia sa, avšak sa nenavštevujú.

V prípravnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok o duševnom stave poškodeného znalcami MUDr. J. K. a MUDr. S. D.. Znalec MUDr. K. vypovedal aj na hlavnom pojednávaní a potvrdil, že mali znalci k dispozícii spisový materiál, zdravotnú dokumentáciu poškodeného, tohto osobne vyšetrili a na základe vzájomných porád dospeli k zhodným záverom. Bolo zistené, že poškodený od narodenia trpí mentálnym deficitom typu ľahkej mentálnej retardácie a v inkriminovanom čase prekonal akútnu stresovú poruchu. V čase vyšetrenia zistili prítomnosť reziduálnej postresovej poruchy, čo sa prejavuje úzkosťou a strachom. Znalci vyslovili názor, že prognóza tejto poruchy môže byť dlhodobá, možno aj trvalá. Uvedený mentálny deficit nenarušá zmyslové orgány poškodeného a v inkriminovanom čase jeho poznávací a pozorovací schopnosť nebola narušená. Jeho intelektové vlastnosti sú v pásme ľahkej mentálnej retardácie, čo vedie k simplexnému úsudku, ľarbavosti, pomalosti a aj chabej predvídavosti. Podávané informácie poškodeným boli zhruba totožné ako uvádzal v čase znaleckého vyšetrenia, preto vyhodnotili takto popísané udalosti ako dôsledok skutočne prežitých udalostí. Za najvierohodnejšiu považovali prvotnú výpoveď poškodeného bezprostredne po skutku, nebola tam možnosť zasahovania zo strany rodinných príslušníkov. Je pravdou, že v následných interpretáciách mohli zohrať rolu aj iné osoby „mohli ho domotať.“ Vzhľadom na mentálny deficit poškodeného, tento mu neumožňuje cielené premyslenie a vymyslenie si podobného scenára, to znamená, že nie je schopný sám si vymyslieť nejaký dej. Znalec na pojednávaní pripustil, že zistený stres u poškodeného by bol rovnaký, keby uvedené zranenia utrpel aj inde, napr. doma.

Vo veci bol podaný znalecký posudok č. 40/2010 znalkyňou N.. K. H. N., súdnou znalkyňou v odbore psychológia, ktorá mala rovnako k dispozícii spisový materiál a sama poškodeného vyšetrila. Znalkyňa

vyšetrením zistila, že mentálna úroveň a vývoj osobnosti poškodeného spadá pod diagnózu ľahká mentálna retardácia so žiadnym alebo minimálnym postihnutím pozorovaného správania. V popredí je pomalosť psychických procesov, značná nezrelosť, jeho mentálny vek zodpovedá 9 a pol ročnému dieťaťu. Jeho schopnosť vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitie je v pásme mentálnej retardácie a z tohto dôvodu možno očakávať viaceré nepresnosti v opise, v interpretácii. Znalkyňa poukázala, že napr. termín „odpadnutie“ netreba nutne rozumieť stratu vedomia alebo otras mozgu, skôr ochromenie zmyslov poškodeného intenzívnou bolesťou. Je pravdou, že podrobnosti o jednotlivých skutkových okolnostiach sa postupom času čoraz viac rozplývajú a poškodený môže mať pamäťové medzery a tieto zo strachu alebo z poslušnosti dopĺňa niektorými údajmi, ktoré vie z iných súvislostí, nekoná však vedome. Znalkyňa poukázala, že u poškodeného nezistila žiadny motív klamať, podstatné prvky opisu, udalostí poškodeným v prípravnom konaní, ako aj pri psychologickom vyšetrení sa zhodovali. V rámci spôsobu jeho života, ktorý je určený jednoduchým algoritmom v rámci úzkeho rodinného kruhu, sú pre neho jednoznačne autority rodičia. Znalkyňa pripustila, že pokiaľ poškodený do deja pribral K., ktorého v prvotnej výpovedi nespomínal, že by ho bil, je možné, že u poškodeného všetci páchatelia splynuli do jedného celku a postupne mohol pribrať aj K. do spáchania skutku. Je pravdou, že pri popise, pokiaľ ide o fyzickú traumu, jednoznačne sa dostávajú do popredia J. a K., ale K. jediného poznal, bol tam prítomný, nepomohol mu, nezastavil agresiu. Znalkyňa sa na pojednávaní vyjadrila tak, že pokiaľ ide o verzie poškodeného o skutkovom deji, nemôže sa ako znalkyňa vyjadriť, ktorá z týchto je pravdepodobnejšia. Avšak poukázala na to, že vzhľadom na jeho intelekt, mohol do deja dopíňať skutočnosti, ktoré nemusia celkom zodpovedať priebehu skutku. Uvedené rozdiely sú spôsobené aj uplynutím času od spáchania skutku, ktoré sa postupom času prehĺbujú. Poškodený popisoval skutočnosti podľa toho, ako ho on vnímal, t. j. zo svojho pohľadu, čo znamená, že z pohľadu obžalovaných mohlo ísť o menej závažné konanie typu žartu a možno neočakávali následok v podobe trestného oznámenia, avšak to bola len vyslovená hypotéza znalkyňou. V tejto súvislosti znalkyňa vysvetlila, že tým myslela stav prežívania zo strany poškodeného, že možno bol zbitý menej ako popisoval, resp. menej intenzívne, ale nemyslela to tak, že by ho zbil niekto iný. Rodinné pomery poškodeného neskúmala. Znalkyňa v závere znaleckého posudku tiež poukázala, že vzhľadom na psychický vývin poškodeného je možné u neho očakávať v prítomnosti obžalovaných alebo iných autoritatívnych osôb psychické zlyhanie a preto neodporučila konfrontáciu medzi poškodeným a obžalovanými.

Vo veci bol vypracovaný znalecký posudok č. 97/2008 znalcom K.. S. Z. k zisteným zraneniam poškodeného, ako aj k mechanizmu ich vzniku, znalec vypovedal na hlavnom pojednávaní. Znalec mal k dispozícii vyšetrovací spis a zdravotnú dokumentáciu poškodeného. Pri popise zranení vychádzal z prepúšťacej lekárskej správy a konštatoval, že poškodený utrpel ťažkú formu pomliaždenia tváre bez poškodenia zraku, pomliaždenie oboch očných guľí s obojstranným podspojivkovým krvácaním, obojstranné krvácanie do okolo očnicových oblastí s masívnym opuchom viečok, prasklinu kostry nosa v ľavom nosom krídle bez posunu, tržnú ranu na ľavom dolnom viečku, vyrazenie dvoch zubov, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudnej kosti, driekovej chrbtice, prednej brušnej steny a odreniny kože, predkolení obojstranne v dolných častiach. Tieto zranenia znalec označil ako zranenia stredne ťažké. Dá sa povedať, že poškodený utrpel zranenia od hlavy až po nohy. Podrobnejšie sa k mechanizmu vzniku uvedených zranení znalec zaoberal v doplnku k znaleckému posudku a uviedol, že tieto zranenia vznikli tupými údermi a kopancami stredne vysokej intenzity smerujúce do oblasti tela, na ktorých boli popísané zranenia. Tento mechanizmus zodpovedá tomu, čo vypovedal poškodený. Poškodený inkasoval viacpočetné tupé údery päťami stredne vysokej intenzity na oblasti nosa vľavo ako aj na oblasť oboch očníc. Po páde na zem inkasoval kopance do tváre stredne vysokej intenzity, jeden mu vyrazil dva zuby a druhý spôsobil tržnú ranu pod ľavým okom. Ďalšie kopance nižšej intenzity inkasoval do chrbta a do prednej brušnej steny. Tieto údery však nezanechali rany ani podliatiny. Aktívne sa poškodený určite nebránil, ani sa útok nesnažil opätovať, pretože nikde na rukách neboli popísané žiadne pomliaždenia alebo odreniny, alebo modriny a tieto okolnosti neuvádzal ani vo svojich výpovediach. Znalec konštatoval, že v čase útoku, ani následne nebol poškodený v nebezpečenstve smrti, nemal ohrozené životne dôležité orgány a nepredpokladá vznik trvalých následkov. Podľa klinickej praxe stanovil u poškodeného dobu liečby na 21 dní. V uvedenom čase trvá, kým sa vstrebali podliatiny tváre, viečok, krvné výrony, kým ustúpili bolesti hlavy, šije, hrudnej aj driekovej chrbtice. Vzhľadom na duševný stav poškodeného mohlo dôjsť k poúrazovému stresu, to je však oblasť psychiatrie. Ďalej znalec poukázal na to, že v čase skutku bol poškodený liečený na kríže a chrbticu, bol v tom čase PN a práve inzultácia mohla toto ochorenie poľahky zhoršiť. Na dĺžke PN 40 dní sa však podieľali aj celkový duševný stav poškodeného a ďalšie ochorenie a to očné ochorenie tzv. astigmatizmus. Zranenia poškodeného znalec ohodnotil na celkových 250 bodov, čo po prepočte činilo 100.730,-- Sk (3.343,62 €). Znalec na

záver vylúčil, že zranenia poškodeného by vznikli pádom, určite vznikli útokom inej osoby, tento útok bol vedený stredne vysokou intenzitou. Zranenia preukazujú na opakované fyzické násilie. Na otázku obhajcu, keďže bolo konštatované, že sa poškodený aktívne nebránil či z toho môže vyplývať záver, že by bol udieraný niekým, ku komu má zvláštny vzťah, znalec uviedol, že aj pokiaľ by takto postihnutý jedinec bol predmetom útoku známou osobou, určite by sa len slepo nevystavil takémuto útoku. V tomto prípade treba brať do úvahy duševný stav poškodeného, otázku psychického stresu, t. j. dôsledok úľaku a veľkú úlohu mohla urobiť prevaha prítomných osôb.

K duševnému stavu poškodeného boli oboznámené lekárske správy psychiatrickej ambulancie (čl. 188 až 190), kde sa poškodený lieči u MUDr. A..

Na základe takto vykonaného dokazovania, po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že obžaloba proti obžalovaným 1), 2), 3) bola podaná dôvodne. Obžalovaní sa v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní bránili a popierali spáchanie skutku tak, ako je popísaný v obžalobe. Zhodne sa však priznali, že v inkriminovaný deň boli s poškodeným na N. H., pričom zhodne tvrdili, že pre zvláštne správanie poškodeného, ktorý sa mal pred nimi vyzliekať, sa tohto zľakli a následne ho J. aj K. jeden krát udreli, keď mu dali iba facku. Po tomto z miesta ušli. Tieto tvrdenia boli v rozpore s popisom skutku, ktorý uvádzal poškodený K.. Je treba priznať, že jednotlivé výpovede poškodeného od prípravného konania až na hlavnom pojednávaní sa medzi sebou v niektorých detailoch líšili. Avšak súd poukazuje na znalecké dokazovanie týkajúce sa poškodeného, kde bolo preukázané, že poškodený trpí duševnou chorobou, ktorá ovplyvňuje jeho pamäťové aj reprodukčné schopnosti a s odstupom času sa môžu vyskytnúť práve z tohto dôvodu jednotlivé odchýlky v jeho výpovediach. Súd konštatuje, že jednotlivé nezrovnalosti možno pripísať práve duševnému stavu poškodeného a len z tohto dôvodu nemožno potom výpoveď poškodeného hodnotiť ako klamlivú a neobjektívnu a nemožno konštatovať, že by na výpoveď takéhoto svedka nemohol súd prihliadať.. Obhajoba tu vyslovila podozrenie, že výpoveď poškodeného mohla byť ovplyvnená najmä jeho blízkymi osobami. Znalci pri hodnotení jednotlivých výpovedí pripustili možnosť ovplyvnenia poškodeného vo svojich výpovediach, avšak skôr v tom smere, že poškodený si vzniknuté medzery vo výpovediach vypíňal tým, čo počul a je možné, že najmä údajmi z domáceho prostredia. Uvedené sa prejavilo aj pri výpovedi poškodeného na hlavnom pojednávaní, kedy si zjavne mýlil osoby obžalovaného K. a J.. Znalci však jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vylúčili, že by poškodený bol schopný takýto popis skutku si celkom vymyslieť, preto súd uveril v podstatnej časti výpovedi poškodeného, pokiaľ popisoval útok voči svojej telesnej integrite zo strany obžalovaných 1), 2) a 3). I keď je pravdou, že v tomto prípade je smerodajná najmä prvotná výpoveď poškodeného, ktorá sa javila ako najdôveryhodnejšia a v tejto výpovedi nespomínal útok obžalovaného 3) K.. Neskôr však popísal akým spôsobom, hoci omnoho menšou intenzitou ako obžalovaní 1) a 2), ale rovnako sa podieľal na fyzickom útoku proti osobe poškodeného. Práve preto osoby obžalovaných 1/ a 2/ od začiatku svojich výpovedí popisoval ako hlavných aktérov skutku. V prípravnom konaní obžalovaný K. vo svojej výpovedi spomenul, že aj obžalovaný K. fyzicky zaútočil na poškodeného - tvrdil, že do neho sotil a poškodený spadol na zem. Preto účasť obžalovaného 3/ na žalovanom skutku bola preukázaná. Pokiaľ ide o výpovede obžalovaných, tieto súd vyhodnotil ako zjavnú snahu zbaviť sa zodpovednosti za svoje konanie proti poškodenému a obrátiť podozrenie najmä voči otcovi poškodeného, ktorého „z počutia“ popisovali ako agresívneho človeka. Súd však nevzhliadol žiaden objektívny dôkaz, ktorý by svedčil o takejto verzii. Znalecký posudok MUDr. Z., kde tento popísal mechanizmus vzniku zranení poškodeného jednoznačne vylúčil, že zranenia u poškodeného nemohli vzniknúť pádom ako to napr. tvrdil obžalovaný K.. Znalec jednoznačne ustálil, že zranenia poškodeného boli spôsobené treťou osobou, pričom šlo o viaceré útoky päsťou a kopancami prakticky smerované na celé telo poškodeného, čo zodpovedá popisu útoku poškodeným. Rovnako znalec vylúčil, že by bol poškodený napadnutý blízkou osobou, pretože v takom prípade by zrejme poškodený len pasívne sa nevystavoval takémuto intenzívnemu útoku. Naproti tomu pasivita poškodeného skôr svedčí o jeho paralyzácii z dôvodu nečakaného útoku a obavy zrejme aj z presily útočníkov. Objektívne bolo preukázané z lekárskeho správ ako aj znalcom MUDr. Z., že poškodený bol bezprostredne po skutku ošetrovaný RZP a následne hospitalizovaný, kde mu boli zistené zranenia uvádzané v obžalobe. Svedkyňa D.Á. potvrdila, že poškodeného videla ešte pred tým, ako šiel domov a zbadala na ňom minimálne poranenie oka. Nevierhodne potom vyznieva tvrdenie svedka K. st., že s odstupom 2 dní videl poškodeného a nevidel na ňom žiadne zranenia. Výpovede zákonných zástupcov obžalovaných, najmä svedka K. st. a K. st. súd hodnotil ako subjektívne, ovplyvnené blízkym rodinným vzťahom, kedy ako rodičia sa prikláňali k verzii obžalovaných.

Súd nemal žiadne objektívne dôvody pochybovať, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v obžalobe, a že ho spáchali obžalovaní 1), 2) a 3) spoločným konaním. Vo vzťahu k právnej kvalifikácii súd uvádza, že zo znaleckého posudku a predložených lekárskejších správ vyplynul doba liečby a PN u poškodeného v trvaní 3 týždňov a to len v súvislosti s prejednávateľnými zraneniami, ktoré poškodený utrpel pri útoku, pretože v čase útoku bol poškodený PN aj z iného dôvodu, čo znalec vo svojom znaleckom posudku zohľadnil. Podľa vyjadrenia znalca v čase útoku na poškodeného, tento nebol v nebezpečenstve smrti ani po útoku. Súd z charakteru z intenzity útoku - stredná intenzita, ako aj zo smerovania útoku - do oblasti celého tela, ale najmä hlavy, hrude, päťami a kopancami vyvodil záver, že obžalovaní 1), 2) a 3) konali vedome a preto si museli byť vedomí tiež vážnych možných následkov na zdraví u poškodeného. Preto súd konštatoval, že konanie obžalovaných bolo správne kvalifikované ako pokus podľa § 14 ods.1 Tr. zákona k zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zákona, pretože konanie obžalovaných smerovalo k spôsobeniu ťažkej ujmy na zdraví (§ 123 ods.3 písm. d/, písm. e/ Tr. zákona), k dokonaniu následku však nedošlo.

K osobe obžalovaného 1) ml. J. súd zistil, že podľa registra priestupkov bol tento jedenkrát uznaný vinným z priestupku proti majetku, za skutok z 31. 01. 2009. Mestom H. mu bolo udelené pokarhanie dňa 05. 11. 2010 za porušenie zákona o ochrane nefajčiarov. Podľa správy ÚPSVaR Zvolen obžalovaný v čase skutku žil so svojou matkou, ktorej bol po rozvoze zverený do osobnej starostlivosti. Žil aj s maloletým bratom, pričom matka pracovala v zahraničí a v čase neprítomnosti starostlivosť o neho zabezpečovala stará matka - pani J. I.. Obžalovaný po ukončení základnej školy nastúpil Strednú združenú školu vo U., profesia čašník, štúdium však predčasne ukončil. Ako dôvod mladistvý uvádzal PN po úraze. Od 28. 12. 2010 nastúpil dobrovoľný pobyt v Resocializačnom zariadení L.. Podľa evidencií sociálnej kurately bola podávaná správa k mladistvému v apríli 2008 z dôvodu trestného stíhania pre prečin neoprávneného použitia cudzieho motorového vozidla, ktoré stíhanie bolo odložené, pretože nebol daný súhlas poškodeného. Opätovne v apríli 2008 bol mladistvý prejednávaný za priestupok dopravným inšpektorátom, kde mu bola uložená pokuta a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Po dosiahnutí plnoletosti nebol viac v sledovaní ÚPSVaR. Obžalovaný na pojednávaní uviedol, že t. času pracuje v Belgicku a domov chodíva raz za dva mesiace. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 3x odsúdený. Po prvýkrát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 62/2011 pre prečin neoprávneného zásahu do práva k dom. bytu alebo k nebytovému priestoru, podľa § 218 ods.2 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest povinnej práce v trvaní 50 hodín. Trest vykonal dňom 18. 07. 2014 a t. času sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Ďalej bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 28/2014 zo dňa 15. 03. 2014, pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, ods.3 písm. b/ Tr. zákona spolupáchateľstvom, kde dostal podmienený trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka. Toto odsúdenie bolo zrušené trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 93/2014 zo dňa 02. 07. 2014, kde bol obžalovaný opätovne odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, f/ Tr. zákona a bol mu uložený spoločný trest vo výmere 1 roka so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov do 25. 07. 2016. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2013 zo dňa 25. 07. 2014 pre skutok z 23. 05. 2010, kvalifikovaný ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona. Za to bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov. Zároveň bol zrušený výrok o treste k trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 28/2014 zo dňa 15. 03. 2014. Vzhľadom na uvedené súd pri ukladaní druhu a výmery trestu postupoval podľa § 34 ods.1, 4 Tr. zákona. Obžalovanému poľahčovalo, že do spáchania žalovaného skutku viedol riadny život. Priťažujúce okolnosti súd nezistil. Keďže sa skutku obžalovaný dopustil skôr ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T 28/2014, sp. zn. 3T 93/2014, ako aj rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2013, súd ukladal obžalovanému trest za celú zbierajúcu sa trestnú činnosť podľa § 42 ods.1 Tr. zákona a to trest súhrnný. Súd vychádzal z trestnej sadzby podľa § 155 ods.1 Tr. zákona, ktorá je 4 až 10 rokov, pričom však u mladistvých sa trestná sadzba skraca na polovicu v súlade s ustanovením § 117 ods.1 Tr. zákona na 2 roky až 5 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o 1/3. Obžalovaného však súd odsudzoval za viac trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom a preto bola použitá tzv. asperačná zásada - sprísňujúca podľa § 41 ods.2 Tr. zákona v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL.US 106/2011 z 28. 11. 2012, kedy naopak dochádza k zvýšeniu hornej hranice trestnej sadzby. Súd však obžalovanému ukladal trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby a to vo výmere 2 rokov, pričom výkon trestu bol podmienené

odložený na skúšobnú dobu 3 roky. Súd má zato, že takto uložený trest v dostatočnej miere splní svoj účel. V súlade s ustanovením § 42 ods.2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výroky o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT 28/2014 zo dňa 15. 03. 2014, z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 93/2014 zo dňa 02. 07. 2014, ako aj z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2013 zo dňa 25. 07. 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K osobe obžalovaného 2) ml. K. K. bolo zistené, že tento bol 2x riešený v priestupkovom riešení a to za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za skutku zo dňa 01. 08. 2009 a 15. 10. 2010. Podľa správy Mestského úradu H., tento nebol riešený v komisii verejného poriadku, avšak na jeho osobu viac krát zasielali správu o povesti vyšetrovateľom PZ. Podľa správy ÚPSVaR Zvolen, žil vtedy mladistvý v domácnosti s rodičmi a starším bratom, ktorý bol zamestnaný. Po ukončení základnej školy nastúpil na štúdium Spojenej školy v A. v profesii automechanik, počas štúdia sa vyskytla znížená známka zo správania z dôvodu neúčasti na vyučovaní. Otec pri šetrení pomerov uviedol, že so synom nemajú žiadne vážne výchovné problémy. Mladistvý však mal už dočinenie s porušovaním zákona, kde bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 65/2010. Po dosiahnutí plnoletosti nebol viac v sledovaní ÚPSVaR. Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný doposiaľ 3x odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 65/2010 zo dňa 03. 02. 2011 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona. Bolo upustené od jeho potrestania a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Následne bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2013 zo dňa 15. 01. 2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Tr. zákona, prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods.1 Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 roka s odkladom na skúšobnú dobu 1 rok. Tento trest bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 41/2011 zo dňa 14. 02. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To 41/2014 zo dňa 25. 06. 2014 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Tr. zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody podmienené vo výmere 1 roka so skúšobnou dobou na 18 mesiacov. Obžalovanému poľahčovalo, že do spáchania skutku viedol riadny život. Pritiažujúce okolnosti súd nezistil. Keďže sa žalovaného skutku obžalovaný dopustil pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku Okresným súdom Zvolen sp. zn. 2T 91/2013 a sp. zn. 5T 41/2011, súd mu ukladal trest súhrnný podľa § 42 ods.1 Tr. zákona. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby podľa § 155 ods.1 Tr. zákona vo výmere 4 až 10 rokov. U mladistvých sa však trestné sadzby znižujú na polovicu podľa § 117 ods.1 Tr. zákona na 2 roky až 5 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby upravuje smerom dole o 1/3 podľa § 38 ods.3 Tr. zákona, avšak súd u obžalovaného postupoval podľa § 41 ods.2 Tr. zákona v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL.US 106/2011 z 28. 11. 2012 a za použitia tzv. asperačnej zásady - sprísňujúcej, keďže bol obžalovaný súdený za viac trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom. Súd ukladal obžalovanému trest na samej dolnej hranici vo výmere 2 rokov, ktorého výkon bol podmienené odložený na skúšobnú dobu 3 rokov. Súd má zato, že takto uložený trest v dostatočnej miere naplní svoj účel. Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 91/2013 zo dňa 15. 01. 2014, ako aj z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 41/2011 zo dňa 14. 02. 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

K osobe obžalovaného 3) ml. E. K. bolo zistené, že bol priestupkovo riešený v roku 2009 dvakrát, za priestupok proti majetku a občianskemu spolunažívaniu. Mestským úradom I. nebol bližšie charakterizovaný. Podľa správy ÚPSVaR v A. bol v evidencii z dôvodov priestupkových konaní. Po dosiahnutí plnoletosti nebol viac v sledovaní ÚPSVaR. Podľa registra trestov bol 2-krát odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 210/2012, vzhľadom na amnestiu Prezidenta SR z 1.1.2013 sa na neho hľadá, akoby nebol dosúdený. V trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 88/2013 zo dňa 11. 09. 2013 bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a odsúdenému bol uložený trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Zo spisu a správy probačného a mediačného úradníka bolo zistené, že obžalovaný tento trest doposiaľ nezačal vykonávať, čo potvrdil na hlavnom pojednávaní. Z toho dôvodu súd konštatoval, že žalovaný skutok bol spáchaný pred uvedeným odsúdením a preto prichádzalo do úvahy uloženie tzv. súhrnného trestu podľa § 41 ods.2 Tr. zákona. Obžalovanému

poľahčovalo, že do spáchania skutku viedol riadny život. Príťažujúce okolnosti súd nezistil. Súd potom vychádzal z trestnej sadzby podľa § 155 ods.1 Tr. zákona vo výmere 4 až 10 rokov, kde u mladistvých sa táto trestná sadzba skracuje na polovicu podľa § 117 ods.1 Tr. zákona na 2 roky až 5 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods.3 Tr. zákona sa horná hranica znižuje o 1/3, avšak pri použití tzv. asperačnej - sprísňujúcej zásady podľa § 41 ods.2 Tr. zákona v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. PL.US 106/2011 z 28. 11. 2012, kedy je obžalovaný súdený za viac trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, sa horná hranica opätovne zvyšuje. Súd ukladal obžalovanému trest na samej dolnej hranici v trvaní 2 rokov, ktorej výkon bol odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Súd má zato, že takto uložený trest v dostatočnej miere naplní svoj účel. Podľa § 42 ods.2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 88/2013 zo dňa 11. 09. 2013.

V tomto konaní si nárok na náhradu škody uplatnila VŠZP, a. s. za náhradu nákladov vynaložených na zdravotnú starostlivosť poškodeného K., ako aj poškodený K. prostredníctvom splnomocnenca - svojho otca a to náhradu bolestného a náhradu výdavkov na lieky. Keďže zo znaleckého posudku MUDr. Z. vyplynulo, že vzhľadom na zdravotný a duševný stav poškodeného bolo otáznne, či bol vhodný postup rodiny, kedy ho samotného poslali vonku, odporučil vyšetriť sociálne pomery rodiny cestou sociálnych pracovníkov. Pokiaľ by bolo preukázané, že došlo k zanedbaniu starostlivosti aj zo strany rodiny vo vzťahu k poškodenému, čo však v trestnom konaní preukazované nebolo a ani nie je účelom trestného konania, táto okolnosť by mohla zohrať úlohu pri posudzovaní miery zavinenia na škodu, ktorá bola v tomto prípade uplatňovaná. Keďže ďalšie dokazovanie by presiahlo potreby trestného konania, súd poškodených s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).